

Raport privind azilul 2026

Rezumat

Raport privind azilul 2026

Raportul anual privind situația azilului în
Uniunea Europeană

REZUMAT

Iunie 2026

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2026

Nici Agenția Uniunii Europene pentru Azil EUAA și nici orice alte persoane care acționează în numele EUAA nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare din prezenta publicație.

Fotografia de pe copertă: Getty Images/[Stefano Guidi](#)

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026

PDF BZ-01-26-013-RO-N ISBN 978-92-9418-459-7 2600-3082 doi: 10.2847/1075263

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei. Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub incidența drepturilor de autor ale EUAA trebuie solicitată permisiunea direct de la deținătorii drepturilor de autor.

Cuvânt-înainte

Este al doilea an consecutiv în care numărul cererilor de protecție internațională din țările UE+ a scăzut, ajungând în total la 0,8 milioane. Acest lucru s-a datorat mai multor factori, printre care evoluțiile politice din țările de origine cheie, precum Siria, și cooperarea europeană cu țările partenere, care a redus mobilitatea pe rutele de migrație către Europa. În paralel, țările UE+ au continuat să ofere protecție temporară unui număr de aproximativ 4,5 milioane de persoane strămutate din Ucraina, câteva țări asumându-și cea mai mare parte a acestei sarcini, în timp ce au continuat inițiativele în favoarea unor soluții pe termen lung menite să faciliteze o eventuală încetare a protecției temporare în martie 2027.

În 2025, toate țările UE+ au avut ca misiune comună să pregătească activarea Pactului privind migrația și azilul începând din iunie 2026. Planurile naționale de punere în aplicare și strategiile naționale au servit drept linii directoare pentru reformele care vor pune în mișcare în curând sistemul restructurat de azil al Europei.

Însă țările nu au fost singure în acest proces. Comisia Europeană, împreună cu agențiile UE, a oferit îndrumare și sprijin. Agenția noastră a contribuit la aceste eforturi prin intermediul programului dedicat pactului, care a generat o serie de rezultate. EUAA a oferit sprijin operațional țărilor la fața locului, a format specialiști în domeniul azilului, inclusiv prin intermediul Academiei EUAA acreditate, a elaborat materiale tehnice pentru a ajuta practicienii să aplice proceduri armonizate și a realizat analize de situație pentru a orienta politicile.

Într-adevăr, având în vedere evoluția situației din Siria, de exemplu, EUAA a acționat rapid pentru a culege informații despre politicile și practicile țărilor UE+ în raport cu solicitanții de azil sirieni, în timp ce cercetările în domeniul informațiilor privind țara de origine (ITO) au făcut posibilă obținerea de date de înaltă calitate cu privire la evoluția situației din această țară. Oferind o imagine de ansamblu asupra punerii în aplicare a conceptelor de țară sigură în țările UE+, EUAA a contribuit și la procesul legislativ de adoptare a unei liste la nivelul UE a țărilor de origine sigure precum și a conceptului revizuit de țară terță sigură.

Nu există nicio îndoială că iunie 2026 nu reprezintă un final definitiv, ci o tranziție către o nouă etapă în evoluția sistemului european comun de azil (SECA). Această etapă poate necesita multă învățare prin practică. Va fi un proces care va permite valorificarea experienței acumulate în urma punerii în practică a noilor norme pentru a orienta adaptările care vor fi efectuate la nivel operațional și de politică. Pe tot parcursul procesului, agenția noastră va continua să sprijine țările și să-și pună la dispoziție expertiza pentru funcționarea eficace a SECA.

Nina Gregori
Directoare executivă
Agenția Uniunii Europene pentru Azil

Cuprins

Cuvânt-înainte.....	4
Introducere	6
1. Evoluții importante în domeniul azilului în Uniunea Europeană în 2025.....	7
2. Gestionarea accesului la protecția internațională	9
3. Inițiative pentru proceduri de azil mai simplificate și mai armonizate.....	10
4. Sistemul de primire a solicitanților de protecție internațională.....	11
5. Responsabilitatea pentru cererea de protecție internațională	12
6. Abordare armonizată pentru relocare și admisie umanitară	13
7. Drepturile beneficiarilor de protecție internațională la incluziune și integrare.....	14
Caseta 1. Protecție temporară pentru persoane strămutate din Ucraina	15
8. Garanții juridice pentru copii și solicitanții cu nevoi speciale	16
Observații finale	18

Introducere

Rezumatul [Raportului privind azilul 2026: raport anual privind situația azilului în Uniunea Europeană](#) cuprinde principalele evoluții în materie de protecție internațională, care sunt prezentate în raportul principal. Rezumatul este disponibil în **31 de limbi**: toate limbile UE și albaneză, arabă, macedoneană, rusă, sârbă, turcă și ucraineană.

Informațiile prezentate în raportul principal pot fi consultate în resurse suplimentare diverse și ușor de utilizat:

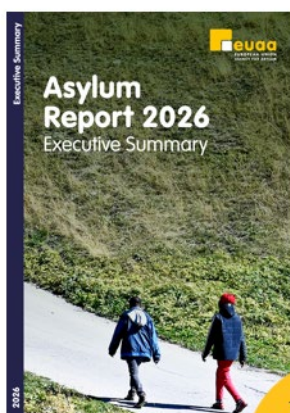

- **Baza de date privind evoluțiile naționale în domeniul azilului** prezintă evoluțiile legislative, instituționale și de politici descrise în raport. Se pot căuta actualizări după țară, subiect, an și tip de evoluție. Informațiile sunt rezumate și prezentate și într-un tabel pe țări și pe domenii tematice, într-un document PDF.
- Raportul prezintă o selecție de evoluții jurisprudențiale având ca sursă **Baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil**. Hiperlinkurile din text facilitează accesul cititorilor la cazul specific din baza de date.
- Sursele folosite pentru întocmirea *Raportului privind azilul* sunt prezentate în lista de referințe de la sfârșitul raportului. Ele sunt disponibile și în Baza de date privind protecția internațională în Europa (DIP), la secțiunea [Surse](#), cu funcții de căutare și export.

Pentru informații actualizate despre activitățile EUAA și sprijinul acordat statelor membre, vă rugăm să consultați infograficele: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/section-10-euaa-support-2025>

Pentru principalele evoluții pe țară, vă rugăm să consultați prezentarea generală după țară: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/country-overviews>

Additional resources to the Asylum Report 2026

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

Click on **Database on International Protection in Europe** to consult sources on asylum

1. Evoluții importante în domeniul azilului în Uniunea Europeană în 2025

Pentru Europa, anul 2025 a fost un an de tranziție, o perioadă de restructurare, precum și o etapă de elaborare a strategiilor și de investiții în modernizarea arhitecturii europene în materie de azil și migrație, pe fondul unei scăderi semnificative a numărului de cereri de protecție internațională. Punerea în aplicare a Pactului privind migrația și azilul a ocupat un loc central în procesul de elaborare a politicilor la nivel european, cu scopul de a obține rezultate concrete cât mai curând posibil. Inițiativele s-au axat pe sporirea eficienței procedurilor de azil, gestionarea presiunilor la frontierele externe și îmbunătățirea eficacității returnărilor. Planurile naționale de punere în aplicare au servit drept linii directoare pentru transformarea pactului într-o realitate operațională, în timp ce Comisia Europeană a pus la dispoziție expertiză și resurse financiare, iar agențiile relevante ale UE au oferit asistență statelor membre ale UE pentru a se asigura că sistemele lor naționale de azil și primire vor fi pregătite până în iunie 2026.

În încercarea de a pune în aplicare unele elemente ale Regulamentului privind procedura de azil (APR) într-o etapă timpurie, Comisia Europeană a prezentat, în aprilie și în mai 2025, două propuneri privind conceptele de țară sigură, o listă UE a țărilor de origine sigure și noi reguli de facilitare a aplicării conceptului de țară terță sigură. Prima propunere a vizat aplicarea anticipată a dispozițiilor APR, conform cărora cererile de protecție internațională depuse de resortisanții țărilor cu o rată de recunoaștere la nivelul UE de 20 % sau mai mică pot fi prelucrate în cadrul procedurii accelerate sau a procedurii la frontieră. Propunerea prevede, de asemenea, ca țările de origine sigure și țările terțe sigure să poată fi desemnate cu anumite excepții.

A doua propunere a vizat aplicarea conceptului de țară terță sigură. Scopul său era de a accelera procedurile de azil și de a reduce presiunea asupra sistemelor de azil, menținând în același timp garanțiile juridice pentru solicitanți. Modificările propuse au eliminat obligația ca solicitantul să aibă o legătură cu țara terță sigură; tranzitul printr-o țară terță sigură a fost stabilit ca o legătură suficientă între solicitant și țara respectivă; și s-a prevăzut posibilitatea aplicării acestui concept chiar și în absența unei legături cu o țară terță sigură sau a tranzitului prin aceasta, dacă există un acord sau un aranjament specific cu țara terță în acest sens.

În februarie 2026, Parlamentul European a aprobat noile norme, iar Consiliul a revizuit oficial conceptul de țară terță sigură și a adoptat prima listă la nivelul UE a țărilor de origine sigure, care include Bangladesh, Columbia, Egipt, India, Kosovo¹, Maroc și Tunisia.

Pentru a completa cadrul legislativ al pactului, în martie 2025, Comisia Europeană a propus modernizarea politicii europene privind returnările printr-un nou sistem comun pentru returnări. [Regulamentul](#) prevede proceduri comune în statele membre pentru emiterea deciziilor de returnare și a unui Ordin european de returnare unic, care vor promova uniformitatea, transparența și coordonarea. În noiembrie 2025, Comisia Europeană a lansat primul ciclu anual de gestionare a migrației, care cuprinde:

---

¹ Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

- Raportul anual european privind azilul și migrația (EAAMR), care oferă un tablou situațional al azilului și migrației în UE;
- deciziile Comisiei Europene de stabilire a nivelului presiunii migratorii în statele membre și
- propunerea Comisiei Europene privind crearea unei rezerve de solidaritate menite să răspundă nevoilor statelor membre aflate sub presiune.

Conform EAAMR, care acoperă perioada iulie 2024-iunie 2025, situația migrației în UE s-a îmbunătățit, însă persistă o serie de provocări, precum presiunea continuă generată de sosirile ilegale, deplasarea neautorizată în interiorul UE și utilizarea migrației ca armă de către Rusia și Belarus.

Pe baza analizei situației prezentate în raport, Comisia Europeană a constatat că Cipru, Grecia, Italia și Spania sunt „supuse unei presiuni migratorii” și sunt eligibile pentru a beneficia de rezerva de solidaritate a UE odată cu intrarea în vigoare a pactului, în iunie 2026. Un alt grup de țări, format din Belgia, Bulgaria, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia și Țările de Jos, a fost identificat ca fiind „expuse riscului de presiune migratorie”. În final, Austria, Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia și Polonia au fost identificate ca „țări care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă” din cauza presiunii cumulate din ultimii 5 ani. Decizia de punere în aplicare a Consiliului privind stabilirea rezervei anuale de solidaritate a stabilit că necesarul pentru 2026 este de 21 000 de relocări sau contribuții financiare în valoare totală de 420 de milioane EUR, punerea în aplicare urmând să înceapă la 12 iunie 2026.

Pentru a stabili obiectivele politice ale UE în materie de azil și migrație pentru anii următori, Comisia Europeană a prezentat, în ianuarie 2026, o strategie europeană de gestionare a azilului și a migrației. Strategia servește drept linie directoare pentru realizarea celor trei obiective principale: prevenirea migrației ilegale, protejarea persoanelor care fug de război și persecuție și atragerea talentelor în UE.

În ceea ce privește dimensiunea externă a politicii în materie de migrație și azil, UE a continuat să aplice o abordare la nivelul întregii rute în gestionarea migrației, prin coordonarea cu diverse părți interesate. Printre inițiativele menționate s-au numărat abordarea cauzelor primare ale migrației; sprijinirea țărilor partenere în vederea consolidării capacităților lor în domeniul gestionării frontierelor și al combaterii rețelelor de introducere ilegală de persoane; contribuția la soluții de protecție pentru persoanele strămutate din diferite părți ale lumii; precum și oferirea unor căi sigure și legale de migrație în Europa, ca alternativă la migrația ilegală. Pe lângă colaborarea bazată pe stimulente pozitive, UE a prevăzut posibilitatea retragerii beneficiilor în situații excepționale, atunci când acordurile existente sunt utilizate într-un mod care generează provocări semnificative în materie de migrație și securitate. În acest scop, a intrat în vigoare un nou Regulament care prevede un mecanism revizuit privind suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor.

2. Gestionarea accesului la protecția internațională

În 2025, numărul cererilor de azil depuse în țările UE+ a scăzut pentru al doilea an consecutiv, ajungând la 822 000 (vezi figura 1). Aceasta a reprezentat o scădere cu o cincime față de 2024, cel mai scăzut nivel înregistrat din 2021. Germania a rămas principala țară gazdă (163 000 de cereri), deși la un nivel mult mai mic decât în 2024 (în scădere cu aproape o treime), urmată de Franța (152 000), Spania (143 000) și Italia (134 000).

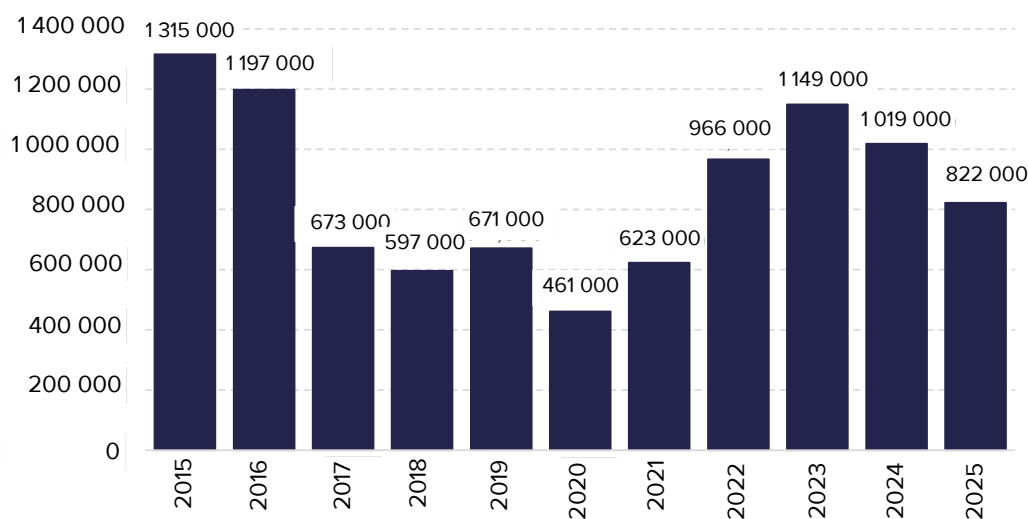
Dacă analizăm cererile de azil în raport cu mărimea populației, în țările UE+ s-au depus, în medie, aproximativ 1 800 de cereri la 1 milion de locuitori. Grecia și Cipru au avut cei mai mulți solicitanți de azil la 1 milion de locuitori (5 900 și, respectiv, 4 500). La distanță, le-au urmat Spania, Belgia și Elveția (cu aproximativ 2 900 fiecare).

În 2025, cererile au fost concentrate pe număr limitat de naționalități. Cele mai numeroase cinci grupuri au fost reprezentate de cetățenii din Afganistan (14 % din totalul cererilor), Venezuela (11 %), Siria (5 %), Bangladesh (4 %) și Turcia (4 %).

Numărul cererilor repetate a crescut cu 39 % față de 2024, atingând un nivel record. Ele au reprezentat 15 % din totalul cererilor de azil în 2025, cea mai mare pondere înregistrată vreodată. Acest lucru ar putea fi atribuit, în mod plauzibil, unei hotărâri a CJUE din octombrie 2024 conform căreia sexul și naționalitatea constituiau motive suficiente pentru ca femeile afgane să fie expuse riscului de a fi supuse unor acte de persecuție, ceea ce a dus la o creștere semnificativă a numărului de cereri repetate depuse de cetățeni afgani.

Resortisanții țărilor cu rate scăzute de recunoaștere au depus o pondere în creștere de cereri de azil în 2025, reprezentând peste jumătate din numărul total de cereri. În temeiul normelor pactului, începând din iunie 2026, în anumite circumstanțe definite la articolul 43 alineatul (1) din APR, cetățenii țărilor cu rate de recunoaștere mici (sub 20 %) vor face obiectul procedurii obligatorii la frontieră.

Figura 1. Numărul cererilor de protecție internațională în țările UE+, 2015-2025

Sursa: Date din EPS al EUAA la 3 februarie 2026.

Pe tot parcursul anului, țările UE+ au colaborat cu Comisia Europeană și cu agențiile UE pentru a moderniza capacitatea informatică la frontiere, inclusiv pentru a asigura resursele tehnice, operaționale și administrative necesare pentru funcționarea noului sistem Eurodac. Pentru a asigura funcționarea fără sincope și armonioasă a screeningului, a procedurii de azil la frontieră și a procedurii de returnare la frontieră, autoritățile naționale au continuat activitatea legislativă și pregătirile practice, inclusiv prin construirea centrelor necesare, asigurarea unei capacități adecvate, elaborarea de ghiduri și instrumente practice, precum și prin furnizarea de cursuri de formare pentru specialiștii care vor pune în aplicare noile proceduri.

Ca răspuns la presiunile migratorii complexe și la provocările în materie de securitate la frontierele externe, țările UE+ au continuat să se concentreze pe gestionarea frontierelor și au menținut regimuri de protecție mai stricte, riscând uneori să compromită accesul efectiv la teritoriu și la procedura de azil pentru persoanele care ar putea avea nevoie de protecție. Aceste practici au fost adesea analizate cu atenție de organizațiile internaționale și de cele ale societății civile, precum și de instituțiile judiciare, care au abordat cazurile semnalate de rele tratamente, presupusele respingeri la frontieră și returnările imediate, precum și măsurile luate de autoritățile naționale împotriva organizațiilor societății civile care desfășoară activități de căutare și salvare.

3. Inițiative pentru proceduri de azil mai simplificate și mai armonizate

În ceea ce privește procedurile de azil, activitățile țărilor UE+ s-au concentrat pe trei domenii principale: reducerea numărului de cazuri în curs de soluționare în așteptarea unei decizii, alocarea capacităților pentru asigurarea punerii în aplicare practice a noilor norme și formarea personalului cu privire la noile dispoziții. În plus, Comisia Europeană a pus la dispoziție sprijin financiar [cum ar fi Instrumentul de sprijin tehnic (TSI)], EUAA a oferit sprijin tehnic, iar țările UE+ au colaborat bilateral pentru a face schimb de expertiză. Conform prevederilor pactului, ele au alocat, de asemenea, resurse semnificative pentru elaborarea unor planuri naționale pentru situații neprevăzute pentru diferite scenarii, care includ indicatori și praguri pentru activarea și dezactivarea unor măsuri specifice de răspuns.

Activitățile de consolidare a capacităților au fost adaptate situației unice din domeniul azilului și al primirii din fiecare țară. Unele țări s-au concentrat în continuare pe schimbările organizaționale, pe recrutarea personalului și pe activitățile de formare pentru dezvoltarea competențelor. Mai multe autorități competente în materie de azil au continuat să revizuiască sau să perfecționeze procedurile interne și să actualizeze modelele și proiectele de decizie, cu scopul de a spori eficiența proceselor lor decizionale. Pentru a sprijini un proces decizional rapid și de înaltă calitate, țările UE+ și-au actualizat politicile specifice fiecărei țări în funcție de schimbările din țările de origine. Cu toate acestea, situația instabilă din mai multe țări de origine a afectat prelucrarea cazurilor, iar în anumite momente autoritățile competente în materie de azil au suspendat prelucrarea cazurilor cetățenilor din anumite țări de origine.

În 2025, țările UE+ au emis aproape 874 000 de decizii în primă instanță, acesta fiind cel mai mare număr din 2017. Creșterea a fost determinată de o sporire bruscă a numărului de respingeri, în principal pentru cetățenii țărilor cu o rată de recunoaștere mică (20 % sau mai

mică). Cele mai multe decizii au fost emise în Germania, urmată de Franța și Spania. Numărul cazurilor în curs de soluționare în primă instanță a scăzut la 863 000 în 2025, de la 986 000 în 2024 (o scădere de aproximativ 13 %). În timp ce unele țări UE+ au intensificat procesul decizional în primă instanță, scăderea numărului de cazuri în curs de soluționare a fost mai degrabă rezultatul reducerii numărului de cereri depuse. În pofida scăderii numărului de cazuri în curs de soluționare în primă instanță, creșterea numărului de recursuri a dus în general la menținerea unui volum de lucru ridicat în materie de cazuri la toate instanțele.

În contextul în care Comisia Europeană a subliniat importanța cooperării cu organele judiciare și a consolidării lor în vederea pregătirii pentru activarea normelor pactului, o serie de țări UE+ au investit în consolidarea capacităților instanțelor de recurs sau a celor de nivel superior.

4. Sistemul de primire a solicitanților de protecție internațională

Țările UE+ au depus eforturi pentru transpunerea Directivei privind condițiile de primire (DCP) din 2024 în legislația națională până la termenul din 12 iunie 2026, pe lângă adaptarea la alte regulamente cu impact asupra sistemului de primire, cum ar fi Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației (AMMR) și APR. Pe baza planurilor naționale de punere în aplicare, țările UE+ au adaptat condițiile de primire și au remediat deficiențele în ceea ce privește capacitatea de primire, inclusiv pentru solicitanții aflați în procedura la frontieră. În consecință, multe țări au fost nevoite să înființeze centre de screening și centre de cazare pentru solicitanții care fac obiectul procedurii la frontieră. Nevoile operaționale au determinat modificări și în ceea ce privește gestionarea cazurilor și sistemele informatice. Primul ciclu anual de gestionare a migrației a contribuit la îmbunătățirea calității datelor privind sistemele de primire din toate țările UE+.

Scăderea numărului de cereri de azil a dus la reducerea presiunii asupra sistemelor de primire din mai multe țări, care au întreprins măsuri de reducere a capacității de primire. În schimb, unele țări în care sistemele de primire au continuat să fie supuse unei presiuni și-au menținut sau și-au mărit capacitatea. Într-un caz de referință privind capacitatea de primire, CJUE a statuat că un stat membru nu poate invoca un aflus imprevizibil și inevitabil de solicitanți pentru a se sustrage de la obligațiile care îi revin în temeiul dreptului UE de a satisface nevoile de bază ale solicitanților de azil, subliniind necesitatea unei capacități tampon pentru a absorbi eventualele afluxuri de solicitanți.

Țările UE+ se confruntă de mult timp cu impactul pe care îl au deplasările secundare. Mai multe dintre ele au continuat sau au lansat noi inițiative pentru a remedia această situație, de exemplu prin modificarea condițiilor de primire, în conformitate cu articolul 21 din DCP (2024) și cu articolul 18 din AMMR. Aceste dispoziții prevăd că solicitanții cărora li s-a notificat o decizie de transfer către statul membru responsabil nu mai au dreptul la condiții de primire, păstrându-și în același timp dreptul la un nivel de trai în conformitate cu dreptul Uniunii.

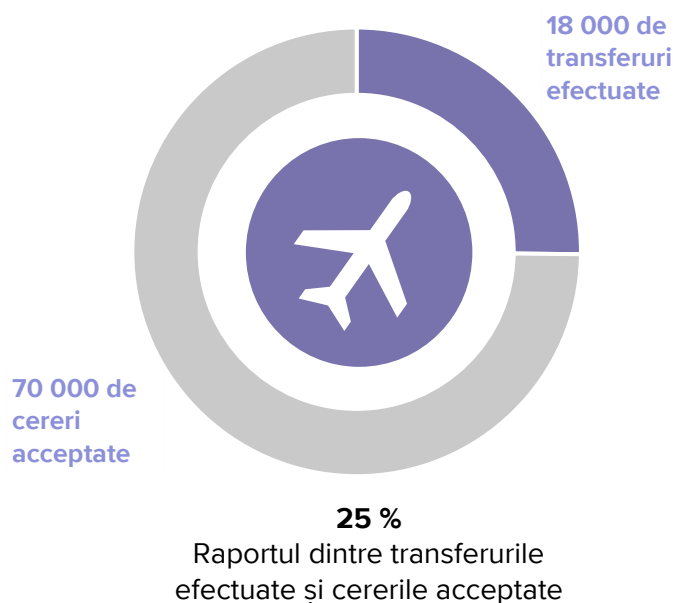

5. Responsabilitatea pentru cererea de protecție internațională

În 2025 au fost efectuate în total 18 000 de transferuri în temeiul Regulamentului Dublin în țările UE+, cifră similară cu cea din 2024 (vezi figura 2). Acesta a fost al doilea cel mai mare nivel din 2019, dar s-a situat mult sub nivelurile dinaintea pandemiei. Punerea în aplicare a transferurilor efectuate în temeiul Regulamentului Dublin a rămas în continuare afectată în mare măsură de presiunea exercitată asupra sistemelor de primire din unele țări UE+. Deși instanțele naționale au confirmat în mare parte transferurile, unul dintre principalele motive pentru anularea deciziilor autorităților naționale a fost existența unor dovezi actuale privind probleme grave legate de accesul la condiții materiale de primire în statul responsabil.

Figura 2. Numărul transferurilor efectuate raportat la numărul total de cereri Dublin acceptate, 2025

Sursa: Date din EPS al EUAA la 3 februarie 2026.

Țările UE+ s-au axat pe tranziția de la aplicarea Regulamentului Dublin III la noul Regulament Eurodac și la AMMR. Mai multe ambiguități de natură juridică și practică au fost clarificate pe parcursul anului, însă unele aspecte au rămas în curs de soluționare până la adoptarea oficială, la 19 decembrie 2025, a Deciziei de punere în aplicare privind instituirea rezervei anuale de solidaritate pentru 2026. În timp ce unele autorități naționale au preferat să aștepte clarificările și să elaboreze apoi un plan de punere în aplicare mai detaliat, majoritatea administrațiilor au început să-și facă planurile pe baza a diferite scenarii.

Unitățile Dublin au depus eforturi concertate pentru a recupera întârzierile, cu scopul de a evita pe cât posibil aplicarea simultană a normelor vechi și a celor noi după intrarea în vigoare a pactului. Cu toate acestea, deficitul de personal din unitățile Dublin a rămas o problemă

persistență. În plus, gestionarea volumului de lucru curent în materie de cazuri și participarea la cursuri de formare în paralel au reprezentat o provocare pentru mulți dintre angajații din unitățile Dublin. Mai multe autorități au subliniat că și părțile interesate din afara unităților Dublin au nevoie de formare specifică pentru a se asigura că înțeleg noile norme și, de exemplu, că pot informa corect solicitanții cu privire la procedură.

O provocare majoră pentru țările UE+ în cadrul procesului de tranziție a fost adaptarea sistemelor informatice, inclusiv reconfigurarea sistemelor de gestionare a cazurilor, astfel încât să conțină noi formulare, modele și fluxuri de lucru. În mai multe țări, proiectele informatice legate de aplicarea Eurodac și a AMMR fac parte dintr-un program mai amplu de digitalizare.

În 2025 au fost emise 120 000 de decizii ca răspuns la cererile Dublin transmise, conform datelor provizorii ale Sistemului de alertă timpurie și pregătire (EPS) al EUAA, reprezentând o scădere de 24 % față de 2024 și cel mai mic nivel înregistrat din 2021. Această scădere indică o reducere a deplasărilor secundare, prin care solicitanții de azil se deplasează din prima țară de sosire în altă țară pentru a depune o nouă cerere, și este în concordanță cu scăderea generală a numărului de cereri de azil.

6. Abordare armonizată pentru relocare și admisie umanitară

Constrângerile politice, operaționale și financiare au limitat progresele înregistrate în domeniul relocării și al admisieii umanitare pe parcursul anului 2025. Printre factorii care au împiedicat relocarea refugiaților s-au numărat:

- întrebările legate de punerea în aplicare a dispozițiilor pactului la nivel tehnic, cum ar fi stocarea și transferul de date utilizând procese care sunt conforme cu Regulamentul Eurodac;
- situația politică și de securitate volatilă din Orientul Mijlociu, care a generat provocări la nivel operațional și
- presiunea continuă asupra unor sisteme de primire din țările UE+, care le-a limitat capacitatea de a primi refugiați relocați.

Prin urmare, dintr-un total de 61 000 de angajamente asumate de 14 țări în cadrul programului UE de relocare și de admisie umanitară pentru perioada 2024-2025, doar aproximativ 10 000 de refugiați au ajuns în țările UE+ în 2025, pe lângă cei aproape 14 000 din 2024. După ce timp de 10 ani cetățenii sirieni au reprezentat cea mai numeroasă categorie de refugiați relocați, în 2025 afganii (2 900) au ocupat primul loc, urmați de sirieni (1 800), congolezi (DR) (1 600) și sudanezi (1 400).

În decembrie 2025, Consiliul a aprobat primul plan bianual al Uniunii privind relocarea și admisia umanitară pentru perioada 2026-2027. Nouă țări și-au prezentat angajamentele, totalizând 10 430 de locuri, din care 8 330 de relocări și 2 100 de admisii umanitare. Reducerea semnificativă a angajamentelor naționale a reflectat scăderea generală a numărului de admisii la nivelul UE.

7. Drepturile beneficiarilor de protecție internațională la incluziune și integrare

Conținutul protecției se referă la drepturile care li se cuvin beneficiarilor unei forme de protecție în țara de azil, precum și la obligațiile care decurg din acest statut. Protecția se acordă când solicitanții primesc o decizie pozitivă de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară (numite și statute armonizate la nivelul UE). Rata de recunoaștere se referă la numărul de rezultate pozitive ca procent din numărul total al deciziilor privind cererile de protecție internațională. Deși formele naționale de protecție acordă un statut de protecție resortisanților țărilor terțe, aceste statute – care nu sunt armonizate între țările UE+ – nu sunt de obicei incluse în calculul ratei de recunoaștere.

În 2025, rata de recunoaștere a cererilor de protecție internațională a scăzut semnificativ, de la 42 % în 2024 la 29 %. Este posibil ca această scădere să se fi datorat – cel puțin parțial – suspendării procesului decizional în cazul solicitanților sirieni, care au reprezentat o mare parte din deciziile favorabile din ultimii ani. În plus, aproximativ 56 % din decizii au fost emise pentru resortisanți ai țărilor cu o rată de recunoaștere mică. Din cele 69 de cetățenii pentru care s-au emis cel puțin 1 000 de decizii în 2025, 42 au înregistrat o rată de recunoaștere mai mică de 20 %.

Resortisanții din Turcia, Venezuela, Bangladesh și Columbia (în ordine descrescătoare) au primit o treime din totalul deciziilor negative. Venezuelenilor și columbienilor li s-a acordat totuși adesea o formă națională de protecție sau li s-a schimbat statutul către alt tip de permis de ședere. Ratele de recunoaștere au fost mari în cazul resortisanților țărilor aflate în conflicte extreme sau intense, situându-se între 70 % și 90 % pentru solicitanții din Sudan, Mali, Haiti, Ucraina și Myanmar/Birmania (în ordine descrescătoare).

Țările UE+ au continuat să limiteze numărul de sosiri prin reîntregirea familiei, ca măsură menită să reducă presiunea asupra sistemelor de azil și de primire, precum și, uneori, asupra sistemelor sociale naționale și municipale. În ultimii ani, UNHCR, alte organizații internaționale, grupuri de reflecție, mediul academic și organizații ale societății civile au avertizat în repetate rânduri cu privire la potențialul impact negativ al unor norme mai stricte pentru reîntregirea familiei asupra integrării beneficiarilor de protecție internațională.

Țările UE+ au continuat să se axeze pe integrarea beneficiarilor, lansând noi strategii și măsuri cu privire la accesul la piața muncii și la educație. În pofida acestor inițiative, beneficiarii de protecție internațională se confruntă în continuare cu bariere în toate țările UE+ atunci când încearcă să învețe limba, să se înscrie în sistemul de învățământ sau să-și caute un loc de muncă, în timp ce dificultățile legate de accesul la locuințe au continuat să afecteze perspectivele de integrare. Organizațiile societății civile au continuat să joace un rol cheie în integrarea eficientă a beneficiarilor, furnizând o serie de servicii în acest scop.

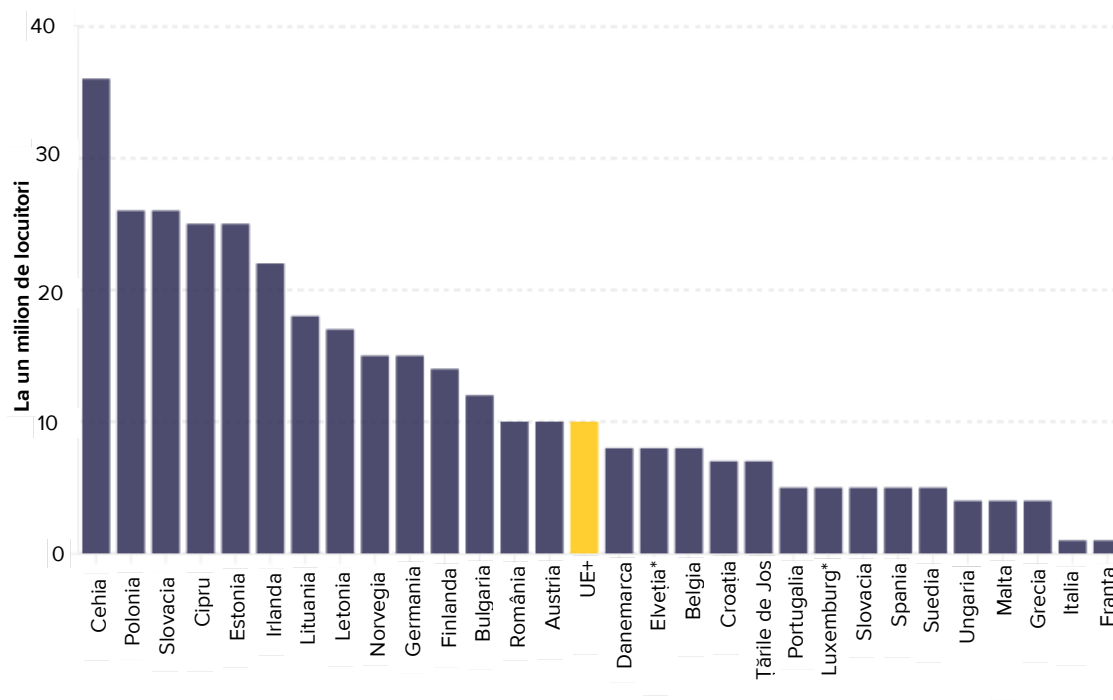

Caseta 1. Protecție temporară pentru persoane strămutate din Ucraina

La sfârșitul anului 2025, aproximativ 4,5 milioane de persoane se aflau sub protecție temporară în țările UE+. Această cifră a rămas relativ stabilă de la începutul anului 2023 și continuă să contribuie semnificativ la numărul total de persoane din Europa care au nevoie de protecție. Raportat la mărimea populației, Cehia, Polonia și Slovacia au găzduit cel mai mare număr de ucraineni strămutați pe cap de locuitor (vezi figura 3).

Figura 3. Numărul de persoane care beneficiază de protecție temporară la 1 milion de locuitori, în funcție de țara gazdă, decembrie 2025

Notă: * = date extrase înainte de februarie 2026

Sursa: Mărimea populației: Eurostat (DEMO_GIND) – date extrase la 5 februarie 2026. Beneficiarii de protecție temporară: Eurostat (MIGR_ASYTPSM) – date extrase la 10 februarie 2026.

În al patrulea an de la invazia Rusiei, țările UE+ au continuat să-și reorienteze politicile către soluții pe termen lung, cum ar fi oferirea posibilității de a trece la un permis de ședere național alternativ. În paralel, ele continuă să promoveze integrarea la mai multe niveluri, inclusiv pe piața muncii și în învățământ. „Centrele de unitate”, înființate în mai multe țări UE+, oferă asistență în materie de ocupare a forței de muncă, cursuri de limbă, consiliere pentru beneficiari și, în unele cazuri, sprijin pentru returnarea voluntară.

Evoluțiile jurisprudențiale atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii Europene au clarificat și mai mult interacțiunea dintre protecția temporară și procedurile de protecție internațională.

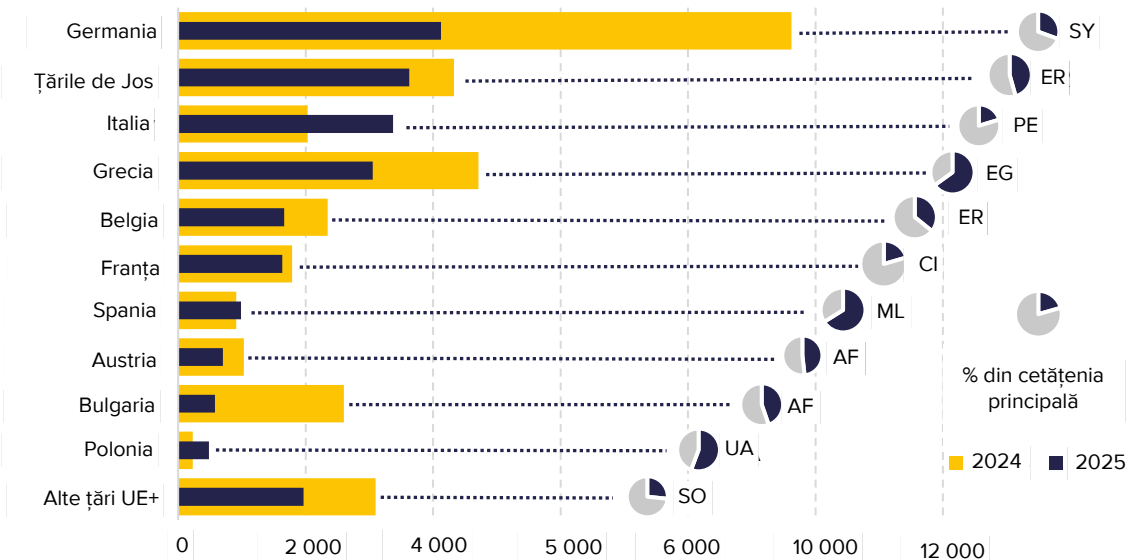
8. Garanții juridice pentru copii și solicitanții cu nevoi speciale

Pentru a îmbunătăți răspunsurile în materie de protecție destinate persoanelor cu nevoi speciale, pactul prevede măsuri de identificare și de sprijin mai rapide, în vederea satisfacerii nevoilor lor procedurale și de primire. Una dintre principalele provocări pentru țările UE+ rămâne operaționalizarea acestor garanții. Pentru a spori capacitatea în acest domeniu, în 2025 autoritățile naționale au organizat cursuri de formare pentru diverse părți interesate și au îmbunătățit sistemele informatice pentru a facilita cooperarea dintre diferiți profesioniști implicați în acest proces.

În 2025, au fost depuse 22 000 de cereri de azil de către minori neînsoțiți autodeclarați, cu aproximativ o treime mai puțin decât în 2024 și cel mai mic număr înregistrat din 2020. Deși a înregistrat cea mai mare scădere în termeni absoluți, Germania a continuat să primească cel mai mare număr de cereri (4 100), reprezentând aproape o cincime din totalul înregistrat (vezi figura 4). Germania a fost urmată de Țările de Jos (3 600), Italia (3 400) și Grecia (3 100). Cinci naționalități au reprezentat mai mult de jumătate din totalul cererilor de azil depuse de minorii neînsoțiți în 2025, și anume afganii (2 800), eritreenii (2 400), egiptenii (2 300), somalezii (2 300) și sirienii (2 100, cel mai mic număr înregistrat vreodată).

Figura 4. Primele 10 țări UE+ care primesc cereri de la minori neînsoțiți autodeclarați, 2025 comparativ cu 2024, și ponderea cererilor depuse, după principala cetățenie a minorilor neînsoțiți, 2025

Sursa: Date din EPS al EUAA la 3 februarie 2026.

Autoritățile responsabile cu azilul au continuat să-și revizuiască legislația și politicile în vederea adoptării unei evaluări multidisciplinare a vârstei, conform cerințelor din APR și în conformitate cu [ghidul practic](#) al EUAA publicat în 2025. Mai multe țări UE+ s-au confruntat cu un număr insuficient de tatori legali care să fie numiți pentru îngrijirea și sprijinirea minorilor neînsoțiți. Proiectul GuardianXChange, finanțat de UE, a continuat să consolideze serviciile de tutelă în cele patru țări UE+ participante, și anume Belgia, Polonia, Portugalia și Slovenia.

Având în vedere că Directiva UE revizuită privind combaterea traficului de persoane trebuie transpusă până în iulie 2026, statele membre ale UE au pus în aplicare diverse proiecte și activități de formare pentru prevenirea traficului de persoane și o mai bună identificare a victimelor. De la prezentarea propunerilor pactului, mai multe părți interesate și-au exprimat îngrijorarea cu privire la potențialul impact negativ al schimbărilor asupra solicitanților cu nevoi speciale pe tot parcursul procedurii de azil. Deoarece procesul legislativ este în curs la nivel național, aceste preocupări au reapărut adesea în contextul național prin observațiile formulate cu privire la propunerile legislative.

În pofida eforturilor depuse pentru a oferi un sprijin mai bun solicitanților cu nevoi speciale aflați în proces de primire, în mai multe țări UE+ au fost semnalate condiții inadecvate și un sprijin insuficient, de exemplu din cauza lipsei de resurse sau a lacunelor și întârzierilor în finanțare. Preocupările legate de luarea în custodie publică a persoanelor cu nevoi speciale, în special a copiilor, au continuat să fie exprimate, documentate în hotărârile instanțelor și raportate de organizațiile internaționale și ale societății civile. Mai multe cazuri înaintate în instanță au analizat, de asemenea, nevoile speciale și vulnerabilitățile în contextul transferurilor efectuate în temeiul Regulamentului Dublin și al returnărilor.

Observații finale

Anul trecut a fost marcat de pregătiri intense pentru operaționalizarea Pactului privind migrația și azilul până în iunie 2026. Atât EUAA, cât și autoritățile naționale, au investit resurse considerabile pentru a pune bazele noului cadru de gestionare a sistemului european de protecție.

În acest scop, țările UE+ au alocat fonduri substanțiale și au accelerat procedurile de achiziții publice pentru a se asigura că sistemul Eurodac va fi operațional în timp util. În urma inițiativelor de recrutare a personalului din ultimii ani, autoritățile naționale competente în materie de azil s-au concentrat pe reducerea numărului de cazuri în curs de soluționare, pentru a evita pe cât posibil aplicarea în paralel a unor cadre legislative diferite după iunie 2026. Mai multe țări au investit în înființarea de centre multifuncționale, în care screeningul, procedura de azil la frontieră și procedura de returnare la frontieră se pot desfășura în același loc.

EUAA a sprijinit țările UE+ în aceste eforturi prin diverse activități. Agenția a elaborat îndrumări și instrumente cu privire la noile proceduri, a actualizat ghidurile existente și a instruit practicienii din administrațiile naționale cu privire la dispozițiile pactului. În 12 țări, agenția a oferit sprijin operațional direct. La nivelul UE, agenția a analizat noile evoluții și a furnizat rapid informații actualizate privind situația, pentru a sprijini Comisia Europeană în coordonarea proceselor de răspuns și pentru o mai bună informare a factorilor de decizie naționali.

Realizarea acestor pregătiri a fost ușurată într-o oarecare măsură de faptul că numărul cererilor a scăzut la 822 000 în 2025, cel mai scăzut nivel înregistrat din 2021. Acest lucru a permis autorităților naționale să aloce mai multe resurse dezvoltării de noi fluxuri de lucru, proceduri standard de operare și modele, precum și testării acestor noi abordări în contextul național.

În 2026, punerea în aplicare a pactului va demonstra valoarea practică a acestor investiții. De la adoptarea sa, părțile interesate au subliniat că pactul va fi evaluat în funcție de capacitatea sa de a crea sisteme de azil și de primire reziliente, capabile să se adapteze la schimbările rapide din lume. Anul 2026 va pune în evidență relevanța practică și impactul reformei SECA. Va demonstra, de exemplu, în ce măsură reforma va permite o repartizare echitabilă a sarcinilor între statele membre.

Noile dispoziții vor fi testate în situații acute, iar sistemul trebuie să rămână flexibil pentru a se adapta evoluțiilor de la nivel global, european și național. Schimbările din dinamica sectorului politic, a celui de securitate și a celui economic, precum și crizele și războaiele internaționale au afectat disponibilitatea fondurilor umanitare și mecanismele de gestionare a fenomenului strămutării la nivel global. Nevoile de protecție rezultate în urma conflictelor, cum ar fi războaiele din Iran și Ucraina, vor crește probabil, în timp ce alocările financiare la nivel mondial sunt în scădere.

În contextul unor interdependențe complexe la nivel mondial, Europa s-a implicat în mod proactiv și a construit parteneriate cu țări terțe pentru a consolida capacitățile în ceea ce privește asigurarea unei protecții efective și abordarea migrației ilegale. Consolidarea capacităților țărilor partenere de a gestiona migrația cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale poate contribui la extinderea spațiului global de protecție.

La nivel european, prima strategie europeană privind azilul și migrația stabilește direcția politică pentru următorii 5 ani. Având în vedere accentul pus pe consolidarea controlului la frontiere, pe normele stricte de combatere a abuzului de sisteme de azil și pe returnări rapide și eficiente, acest demers ar putea duce la o nouă scădere a numărului de cereri în țările UE+. Modificările aduse Regulamentului privind procedura de azil privind conceptele de „țară sigură”, precum și promovarea noului Regulament privind returnarea pot avea un efect descurajator asupra nou-sosiților. Cu toate acestea, în practică, ele pot limita accesul la protecție internațională pentru persoanele care au nevoie de ea.

La nivel național, punerea în practică a pactului și măsurile menite să sporească eficacitatea sa vor fi supuse unei monitorizări atente. Aceasta va include probabil aplicarea screening-ului, emiterea de decizii de inadmisibilitate pentru solicitanții care au tranzitat o țară terță și ar fi putut solicita protecție efectivă acolo, precum și unele dintre soluțiile digitale propuse pentru o prelucrare mai eficientă. Pe măsură ce pactul va fi pus în aplicare, autoritățile naționale își vor adapta sistemele pe baza primelor experiențe de pe teren. În 2026 sunt de așteptat întrebări pentru clarificarea aspectelor juridice, iar în anii următori se preconizează că numărul lor va crește, atât la nivelul instanțelor naționale, cât și la nivelul CEDO și al CJUE.

Evoluțiile în contextul mai larg al guvernării migrației – cum ar fi **decizia** guvernului spaniol de regularizare extraordinară a resortisanților țărilor terțe pentru integrarea lor – vor influența, de asemenea, volumul de muncă al autorităților naționale din domeniul azilului și, prin urmare, operaționalizarea pactului. În ceea ce privește viitorul celor 4,5 milioane de ucraineni înregistrați în temeiul Directivei privind protecția temporară, mai multe țări au început să creeze căi de tranziție de la protecția temporară la alt tip de permis de ședere, deschizând noi perspective de ședere în țările UE+. Această tendință poate să devină și mai evidentă în 2026, pe măsură ce se apropie sfârșitul prelungirii regimului de protecție temporară, prevăzut pentru martie 2027.

În acest context, țările UE+ au nevoie de informații actualizate și concrete pentru a-și adapta procesele în timp util. EUAA joacă un rol central în acest sens, grație portofoliului său extins de instrumente de conștientizare a situației și rețelelor de cooperare care oferă o platformă pentru schimbul de bune practici și abordarea provocărilor. Agenția a sprijinit activ țările UE+ în 2025, în perioada de tranziție către punerea în aplicare a pactului, și este pregătită, începând cu 2026, să ofere sprijin direct și să mențină un dialog constructiv în vederea creării unui cadru de protecție consolidat în Europa. Întrucât părțile interesate trebuie să gestioneze măsurile complexe ale pactului și realitățile politice în continuă schimbare, informarea și implicarea devin și mai importante pentru viitorul SECA.

Raport privind azilul 2026: rezumat

Ca primă sursă de informații referitoare la protecția internațională în Europa, Raportul privind azilul 2026 oferă o privire de ansamblu cuprinzătoare a principalelor evoluții din domeniul azilului din 2025. Rezumatul prezintă o versiune prescurtată a raportului principal.

Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) compilează informații despre toate aspectele sistemului european comun de azil. În acest scop, raportul evidențiază principalele tendințe în materie de politici, practici și legislație referitoare la protecția internațională și prezintă indicatori-cheie pentru anul de referință 2025. Se prezintă exemple de jurisprudență pentru interpretarea legislației europene și naționale în contextul *acquis-ului* UE în materie de azil.

Raportul privind azilul 2026 utilizează informații dintr-o gamă largă de surse – inclusiv perspectivele autorităților naționale, ale instituțiilor UE, ale organizațiilor internaționale, ale organizațiilor societății civile și ale mediului academic – pentru a prezenta perspective diverse. Raportul, care vizează perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2025, servește drept referință pentru înțelegerea celor mai recente evoluții în domeniul protecției internaționale din Europa.